

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 754. Stephan. Pap. III. Annus 3. Const. Copr. Imp. Annus
14.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

veritate habere Latinos omnes historicos, qui vinctio- nem Pipini factam iussione Zacharia Pontificis per S. Bo- nifacium tradunt. Caterum habet Anastasius testem a Theophanem huius temporis Graecum auctorem, qui Pi- pinum promotum in Regem per Stephanum Papam tra- ditur veritas: *Prædixit namque papa Stephanus in pres- byterio, et credidit in diebus apostolici simul etiam eorum etiam esse ab eodem Pipino in Franciam, et facere quacumque possit. Qui veniens Pipinum praesens in Regem rorum praestitit, et, praece- lli- gationem autem eandem de vinctio- ne Regum functionem Stephanus Papae agnitivum, & subsequantem esse imper- riam diuinitus sanctam, & postea etiam ab eodem facta consecrationem altaris, affirmant, de aggritudine autem in primis ista habet Anastasius:*

At verissimum Papa pro nullo labore, et metui atque temporis impendat, fortiter informatum est; ut etiam omnes tam sua quæ præcipue ex heretico de salute dicerent, sed Dominus Dei nos- tri in diebus clementia, qui non deservit ipse ante in se, saluam carnis, Dominus Christianissimus, dum enim mane mortuum mortuus per aliam, fuit illa deus reperiunt esse. hinc Anastasius. Porro id factum beneficio sancti Dionysii, idem Ste- phanus Papa docet suis litteris, vt paulo post haec dicitur sumus.

De consecratione verò altaris, & Regum Pipini & fi- liorum facta vinctio accedit (quod manus ceteris omni- bus testimonium existimari debet) epistola Ludouici Imperatoris filii Caroli Magni ad Hilidinum scripta, quæ ha- betur in Artopogitico, in qua ista leguntur: *Sancti milio- nario reuerentiam non nosse Pipinum propter altare, quod an- te Pipinum sepe facti sepius, et ceteri Dionysii per animam & omni- bus ab eum reuelationem, in ipsa ipsa sancti filii Martiri in honore Dei, & apostolorum Petri & Pauli, qui praesens o- ficiantur, a beato & angelico vero Stephano summo Pontifice testatur esse inter sacra Magister solennia, vna cum duobus fi- liis Caroli Magni videlicet, et cetera. memoria demum ac genitricis Carole, vna pronominata Magnus, ab eodem Apostolice Papa in Regem Francorum vultu, super innumera benedictionem per- cepit.*

Sed & de aggritudine Pontificis & curatione diuinitus impetrata iudicium Stephanum ipsum, qui haec publicis litteris ad illud idam Dionysii Martiris gloriam testa- tur reliquit his verbis:

Stephanus Episcopus servus servorum Dei. Sicet nimis se debet laudare de suis meritis, sic non debet ope- ra Dei in illis per suis sanctis sumi, sine suis meritis silentia- re, sed paluare. quia sic Angelus admonet Tobiasam. Unde ego pro appositione sanctae Ecclesiae a Rege atrocissimo & blasphemio- sus laudat Apostolus ad optimam & S. Petri filiolem dominum Pipinum Christianissimum Regem in Franciam veni, vbi ego au- tique ad mortem, & mansi aliqum tempus quod Pipinum Par- sianum in reuerenti manu ferat beatus martyr Christi Dionysii. Quo- rum sanctorum meritis desiderarem, sed in oratione in Ecclesia eius- dem beati Martiri subieci campana, & vidi ante altare bonum iudicem dominum Petrum, & magistrum Gentium dominum Paulum, & quia mente illis recognosce de illorum iustitiam, & non beatus dominum Dionysium ad dexteram domini Petri, sub- iectum & laqueum, pulchra facie, capilli candidi, coloris iudicis- simi, candidi sumo, postquam clauso, pallio toto proprore, vno in- terfessate, & sermone ab eorum inter se latente.

Dixit, bene post et dominum Petrum: Sic, frater noster post- la facti sumus, & dixit beatus dominum Paulum: Modo sanabitur, & appropinquans iussit manum suam ad pedum domini Dionysii, cum dicitur, respexit, ad dominum Petrum, & dixit dominum Petrum ad dominum Dionysium hiliter: Tui gratia sanus es est- tus. Et factum beatus Dionysius tunc subito inuicem & paluam in- nam tunc, cum presbytero & diacono, qui in parte saluam, ve- nit alio, & dixit mihi: Pax tecum, frater, noli timere, non mo- riamur, dum ad sedentiam proferri reuerentiam, surge sanus, & hoc die in honore Dei, & apostolorum eius Petri & Pauli, quia- tus deus, Missa in gratiarum agere. Et tunc enim ibi in illi modum- platum & sanus. Missa, facta et cetera Desiderium, vobis au- tem impio, quod multi per eum erant et cetera. Et dicebant quo die aderat, quod- dicitur aliter. Quod etiam vultu illi, & sepi, iussit, Optimal An- qua viderem, & quoniam sanus factus: & implens quæ iussit sunt.

mihi benedictum Deum, hucusque ex Stephani Papa diploma- te in Artopogitico, in quibus & quæ loquuntur scripta le- guntur his verbis:

Gesta sunt autem haec a beato Stephano Papa, divina clemen- tia, adiuuantibus sanctis apostolis Petro & Paulo, per beatis- simum Martyrem Dionysium hoc anno, qui est ab incarnatione Do- mini nostri Iesu Christi septuagesimum quinquagesimum quartum quinto Kalendas Augusti, qua Christus reoratum vixit inter cele- brationem sancti altaris & oblationem sancti rati- fimum facti, quæ in Regem Francorum florissimum Regem Pi- pinum & eius filios eius Carolum & Carolomanum, sed & Ber- tralam ipsum iussit. Regis Pipini coniugem iudicem cycladum regis, gratia septuaginta Spiritus sancti: in Dei nomine consecrati, atque, Francorum proceres, apostolica benedictione sanctificati, an- nuntiare beati Petri filii a Domino Iesu Christo vero Deo tradit a- uoluntate & oblationem est, ut non tam de altera parte per succedentium temporum curricula ipsi vel quæ, ex eorum progenie or- ti, Regum sepe se praesentem alia quæ modo constituta, nisi de tota- propigne, quæ & divina providentia ad sancti filii apostolorum sedem tuendam elgere, & per eum, videlicet vicarium S. Petri, ino Domini nostri Iesu Christi in potestatem regiam dignata est sublimare, & vinctio- ne facta sita consecrere.

Hinc autem locum sacri altaris privilegii, magna an- nuntiatu sublimare, & super altare quod consecrati palice apostolica dignitate pra benedictione S. Petri reliquit, & claus ob venerationem praerogativa eius, qui in legandi & sancti pontificis cla- ues Regis carorum a Domino Iesu Christo accepit, hic in memoria & honore atque reuerentia Principis apostolorum dicitur. Et quia eius, ceterorumque apostolorum filii & sancti ac pretiosissi- mi Dionysii iussit a sua uicta in caelo, eorum memoria pariter ve- nerunt in terra, haec auctor eodem quo gesta sunt anno consecravit. At licet litteris Zacharia Pontificis Pipinus in Regem ante procectus fuerit, & sancti Bonifacii vinctio- ne initiatus, tamen non ab eo tempore, sed ab hoc anno cepti sunt numerari anni ipsius Regni, vt docent vetera monumenta Francorum.

Sed quæ haec sequuta sint, ab Anastasio audiamus, qui eiusmodi subijcit narrationem: *Pipinus vero Rex cum adme- ritone & gratia ipsius venerabili Pontifici ad soluitur, dimittit- tur licet, in locum qui Parisiam appellatur pergens ibiq, con- gregans inuolens proceres regie potestatis, & eos tanta Patria ad- monitione inuolens, statuit cum eque, Chri- stianissime, vna cum beatisimo Papa decreuit at perficere.*

Sed antequam ulterius progrediamur, non praeterat quod ait V. Valfridus Strabo, hoc tempore Ecclesiam Gallicanam a Stephano Papa per Romanos clericos sacros, cæ- tus perfectius edoctam esse, ait enim: *Cantilena, postea o- tem scientiam, quam per eum tota Gallia didicit, Stephanus Papa cum ad Pipinum patrem Caroli Magni, in primis in Franciam pro- iussit sancti Petri a Longobardis expectanda venisset, per suos clericos praesente eodem Pipino, inuenit, redens, vnu eminge lateq, conualat. Haec Strabo.*

Ex his corrigi, quæ in rebus gestis Caroli Magni a mo- nacho S. Galli confer ptis habentur, nempe no a Pipino, sed a Carolo Magno petitis iussit Roma Catores, qui in- uidentes gloria Francorum eoy fassa docuerint, culus cri- minis etia penas docerint, Porro etia opus illud de rebus gestis ipsius Caroli aliqua continet emendatione dignum tamen a maioribus haud explorum noscitur. Siquidem S. Bernardus ex eo petij exemplum de electo Episcopo, qui ascensu equi miles potius quam clericus cognitus, ab Episcopo ad militiam est reuocatus ab ipso Carolo Impera- tore. Quod autem ad cantum spectat: Carolus Magnus dignam nauale operam certum est, vt corruptus cantus Gallicanus per Romanos Cantores resisteretur, ac ea de re reliquisse apud Hadrianum Papam duos ex suis: & duos expectasse ab eodem Hadriano Papa. Quam autem in his pericendis egeat & laborarit, accipit ob Eckelhar- do Decano sancti Galli eundem temporis auctore, aumo monasterij in vita sancti Norberti, nuper ex eod mo- nasterio in hunc prodito, vbi- e habet: *Inter ea Cato- rum qui dicitur Magnus Rex Francorum, inuictus Roma, offen- sus distantia Romanis & Gallicanis cantu, cum Gallicanis praer- citis a quibusdam nostris illis natus, argumentum atret esse. 1177.*

V. DE CON- SECRET. ALTARI ET RE- GVM FRANCO- RVN.

V.

Lib. 2. re- ra. 2. Och- mura. 5. apud bar- tom. 6. die- th. Naom- y. Pauli de consue- tudine. VII. SACER- CANTVS RUSTIV- TVS PER- STELIA- AVA 10.

Quæ a- quæ can- antiq. lec- tom. 4. p. 30

Ex em- antiq. lec- tom. 6. in- vna 2. die- ber. 11. 1177. 1177. 1177.

nam nostris, & auctori authenticum Antiphonarium produbiter
essent. *recurre-
ma* Interrogat fertur, qui inter riuum & fontem impu-
ditur cum aquam conferre soleat? Respondentibus fontem, produen-
ter aduicere ergo & nos, qui de riuo corruptam lympham haecenis
bibimus, ad petram fontis necesse est succia principalia requi-
ramus. Mexitaz, duos suorum indubios clericos Hadrianus Pa-
pa detulit.

Ha quidem factu elegantis eruditus Metensem Ecclesiam ad
suauitatem modulari non potuit, quoniam totam Galliam
corrumpit. Sed cum post aliqua tempora defunctus huius qui Ro-
mae educatus fuerat, tunc Galliarum Ecclesiarum a Metensi
discrepate prudentissimus Regum vicisset, ac vnumquemque ad
alterutrum viciatum tantum instantem aduertit: utrum, inquit,
redcamus ad fontem. Post interitum maximo desiderio Pralati
sancti Galli, & beati Nothgeri, alijsq; magistris ibi degenantibus, vt
cautionem secundum authenticum Antiphonarium reuerent. Et me-
ludias Romano more tenerent. Qualiter autem ista profecti sunt,
interim reuertimus posteriori. Mitens ergo demum Imperator Car-
olus primus ad Hadrianum Papam, rogat vt eisternum mittat
duos Romanos cantuum quatuor in Franciam. Tunc Papa regi-
precibus amans, iuxta petitionem suam secundo duos mittit cum
authenticum Antiphonary, & septem liber alium artibus. Quorum
Imperator omnes quidem corruptisse dulcedinem Romanum cantum,
leuitate quadam cognouit. Vocatus ut vnu eorum Petro, & alter
Romanus, cantuum, & septem liber alium Artium admodum pa-
gano satis imbuti. Hi Metensem Ecclesiam vt priores adhibent. Qui-
cum in septimo, laudis, Cimonas ante Romanis contrario quate-
rentur, Romanus febre correptus, vix ad nos vsque peruenire
potuit. Antiphonarium vero secum, Petro resurrexerit, velle, voluit, &
duos haberent, vnum sancti Galli attulit. In brevi autem tem-
porum Dominus se vocante carnaliter Romanus de febre, Petrus quidem
pergit ad Imperatorem, qui comperto de Romano mitis celerem
munerum, qui cum si conalesceret, nobiscum stare, nosq; mfrnere
iuberet. Quod ille quidem patrum dignitate atq; regnata, libe-
ritate fecit. Deinde nuntius subintulit verba Caroli ad Congrega-
tionem: Quatuor, impens, mercede vos sancti domini in me vo-
casquisq; Nothger erat, & in me cum collegis in scriptura, & viti-
fluere sinit, & sed su mibi in eo manducare sinit, & desisti
mibi in eo habere. Deinde vterq; fama volante studium alter
alterum cum audisset, deinde antur pro laude & gloria naturali gen-
tibus sua more, vter alterum transfenderet.

Memoria dignum, quoniam hac emulatio vterq; locus pro-
fecerit, & non solum in cantu, sed & in ceteris doctrinae excen-
sit. Fecerat quidem Petrus ibi tabulas ad Segnentis, quas Meten-
sas vocant. Romanus vero de contra Romae, & amone de suo nobis
inbilos modularat: quos vtrq; post sanctum viri Nothgerum, quibus
vtriusque verbis libet ab. si gligere videlicet & occidentate, quos su
nommadst, quibus amatum etiam ipse de suo cogitavit. Romanus
autem quasi nosse a pra Metensibus extollere fact fuerit, Romana
Gedla honorum sancti Galli cenobio signulera ita in serbe conant.
Erant Roma instrumentum quoddam & theca ad Antiphonary au-
thenticum publican omnium aduentum in respellione repistu-
ram, quod a catu dicebat ut Cantarum Tale namq; esse apud nos
ad instar illius circa a iam Apolloniam cum authenticum locari fe-
cit, quem ipse attulit exemplato Antiphonary in quo vsque hodie
in cantu si quid dissentiat, quasi in speculo error huiusmodi vni-
uersum perinde atq; corrigunt. In ipso quoq; primo ille litteras
Alphabeti significatas notulis quibus visum est, sui sum, aut de-
sum, ante, aut retro assignare excogitant. Quos postea enida Lam-
petto amice quocens B. Nothgerum ballulum dilauidant. Cum &
Martianum, quem de nothgeri amor, vtriusque eorum scribere
molitus sit. Abinde sumpsit exordium tota fere Europa, & maxi-
mo Germania, sive Eastonia, secundum modum & formam, sicut
in monasterio sancti Galli vtriusq; modum ediderunt B. Nothgeri
ballulum, & Romanus, ceterisq; magistri correxerunt iuxta exem-
plum authenticum Antiphonary Gregorij, & elegit cantare, & hinc
ritum modulari, feruar, quem etiam nomen vsu appellauerat.
Hic itaq; supra dicit vtriusq; scilicet Berno monachus sancti Galli,
postea Abbas Augusti, super hunc vsu summam valde subtilem
scribit ad Episcopum Perreyinum Colomensem. Sed & de eodem
restituto & aucto in Galli cantu Romano, idem auctor
inferius a pluribus agit.

Sed prosequamur reliqua ex eodem auctore Anastasio:
Inter ea, inquit, ne sandissimus Alphubus Carolomanum fra-

trera beneuolentiam Regum Regu a monasterio beati Basilii, in
quo deuoce per euoluam tempore sacrum mensuabile legem
diuolent ei sustulimus studium, in Franciam peruenit. In
quodam atq; aduersum causam redemptum sancta Dei Ec-
clesia & Republica Romana, dixit. Dumq; huiusmodi
nubatur omnino & reuerentiori de curia sancta Dei Basilii
causas subuocare, iuxta quod a presbitero nec licentia &
vixit annis fuerat direxit. Sed propostione Deorum, nomen vnam
sui germani, Christianum Regum Regum Francorum in hoc
suum cor inclinare. Poita autem conuicti in quosdam & habu-
versuti tot a se virtute idem excellens sumo Regum Francorum
Rex professum est decetate per sancta Dei Basilii, & in hoc
suo beatisimo spondente de partibus. Tunc per curiam ad
suum Papa, & denominatum Francorum Rex, iuxta in re-
sua quod presbitero Carolomanum Deo se deuenit monasterio
gerere vitam, in monasterio cum illis in Francia Italia con-
uenerat. Vbi post aliquantulum dies, dum a natatore, de hac laud magna
hactenus de Carolomano Anastasio.

Porro quod ad ipsum Carolomanum spectat, beati
ipse sui animi consilio hanc praestitit, sed illius vultu
Dei nomine obedire, Abbas monasterij Castellani, cum
audi Leonem Ostiensem vbi Cassatensis monasterij
sequente tempore modum veru (inquit) cum ab Alphubus
har dorum Rege rogaretur, vt pro quibusdam Regibus ad
Pipinum fratrem suum Francorum Regem iret, Abbatem
ut fieri postulante, egrit consensum praestitit tandem qd
aliquando remoratus esset, causa pro qua uentus, quod
desensum est. Cuius postea corpus idem Regum uentus
aut eo conditum cum aliquo pletu, nuntius habuit ad sum
licet remittit monasterium hoc Leo.

Ad hoc autem Carolomanum ab Abbate fide
impulsus, traditur etiam apud Anholmum Francorum
ille, ne (quod aliis factum fuit) idem monasterium, C
cinas tanto labore restitutum iterum per Longobardos
excideretur, id ministrate impio Rege, cuius postea
Romanus Pontifex, nec vbi ipse locum considerat, Gar-
rat autem tunc eidem monasterio Cassinensi Gratiano
Abbas, vt idem tellatur Leo Ostiensis.

Ceterum et si ille pregressus fuit profectum Carol-
mani in Gallias, vt reuocaret Pipinum ad modum Italiam
drouit Rex perfidus ab eodem exegit: hanc tamen
suis sententia curale negotium exitillimus, eo quod
ut & studiosus esset Romane Ecclesie, sed vt beatus
Regis furor ab inferenda clade Cassinensi monasterio
sintret, cum proficiscens in Gallias castra abierat,
eo modo continens barbarum ne fixeret in fies. Sed
at foris apparuit, ita historis ea cuncta mibatur fiam,
tamen secreta Principum haud potest ullum
hous, secundum illud T obre dicit arantem Regis d
re honon est.

Sed iam ad Pipinum paritem hoc anno expeditum
in Italiam redeamus, pergit enim Anastasius hoc
re: Porro Christi auctoris Pipino Francorum Rex ut vix
Petri fideles ante a sumo Prouisus facti sunt obsequia
niti, direxit suos Missos ad Pipinum ut suum Longobardum
Regem propter pacem iudera, & propter presbitero sancta Dei Basilii
& Republica restituenda iura. Atq; tu & tercia uictoria
beatisimi Papa ad monasterium cum deprecatum est, & pro
licentia eum munita, vt tantummodo pacis prosequeretur
proprie. Sed ille peccato imminente obire de Italia, Althabum
eximus Francorum Rex tenens, quod auctoris ad Pipinum
quaquam ualere quoq; modo facerem maiore est, quoniam
contra eum decreuit facere motum. quam prosequatur
hoc eodem anno in fine Septembris octidat
Indictione, agemus de ea paulo inferius postquam
quas Stephani Papae cum Pipino hoc eodem anno re-
ptas dixerimus.

De his Ludgerus Episcopus Monasterij in epistola
quam scripsit ad Rixridum Episcopum Trecensium
haec habet: Idem Rex inter cetera exposita sancti sumo
si felicissimum vitam & morales. Sanctorum, de qua
peritus, cuius ope, vt vidimus haud proderet
holles vicerat, petens benignit ab eo, vt ad
Confessorum per ipsum adhiberet. Sanctum vero

*recurre-
ma

*conu-
pale

*Confis-
e. 17. 14.
CAROLO
MANNYS

...quodam tempore per euoluam tempore sacrum mensuabile legem
diuolent ei sustulimus studium, in Franciam peruenit. In
quodam atq; aduersum causam redemptum sancta Dei Ec-
clesia & Republica Romana, dixit. Dumq; huiusmodi
nubatur omnino & reuerentiori de curia sancta Dei Basilii
causas subuocare, iuxta quod a presbitero nec licentia &
vixit annis fuerat direxit. Sed propostione Deorum, nomen vnam
sui germani, Christianum Regum Regum Francorum in hoc
suum cor inclinare. Poita autem conuicti in quosdam & habu-
versuti tot a se virtute idem excellens sumo Regum Francorum
Rex professum est decetate per sancta Dei Basilii, & in hoc
suo beatisimo spondente de partibus. Tunc per curiam ad
suum Papa, & denominatum Francorum Rex, iuxta in re-
sua quod presbitero Carolomanum Deo se deuenit monasterio
gerere vitam, in monasterio cum illis in Francia Italia con-
uenerat. Vbi post aliquantulum dies, dum a natatore, de hac laud magna
hactenus de Carolomano Anastasio.

Porro quod ad ipsum Carolomanum spectat, beati
ipse sui animi consilio hanc praestitit, sed illius vultu
Dei nomine obedire, Abbas monasterij Castellani, cum
audi Leonem Ostiensem vbi Cassatensis monasterij
sequente tempore modum veru (inquit) cum ab Alphubus
har dorum Rege rogaretur, vt pro quibusdam Regibus ad
Pipinum fratrem suum Francorum Regem iret, Abbatem
ut fieri postulante, egrit consensum praestitit tandem qd
aliquando remoratus esset, causa pro qua uentus, quod
desensum est. Cuius postea corpus idem Regum uentus
aut eo conditum cum aliquo pletu, nuntius habuit ad sum
licet remittit monasterium hoc Leo.

Ad hoc autem Carolomanum ab Abbate fide
impulsus, traditur etiam apud Anholmum Francorum
ille, ne (quod aliis factum fuit) idem monasterium, C
cinas tanto labore restitutum iterum per Longobardos
excideretur, id ministrate impio Rege, cuius postea
Romanus Pontifex, nec vbi ipse locum considerat, Gar-
rat autem tunc eidem monasterio Cassinensi Gratiano
Abbas, vt idem tellatur Leo Ostiensis.

Ceterum et si ille pregressus fuit profectum Carol-
mani in Gallias, vt reuocaret Pipinum ad modum Italiam
drouit Rex perfidus ab eodem exegit: hanc tamen
suis sententia curale negotium exitillimus, eo quod
ut & studiosus esset Romane Ecclesie, sed vt beatus
Regis furor ab inferenda clade Cassinensi monasterio
sintret, cum proficiscens in Gallias castra abierat,
eo modo continens barbarum ne fixeret in fies. Sed
at foris apparuit, ita historis ea cuncta mibatur fiam,
tamen secreta Principum haud potest ullum
hous, secundum illud T obre dicit arantem Regis d
re honon est.

Sed iam ad Pipinum paritem hoc anno expeditum
in Italiam redeamus, pergit enim Anastasius hoc
re: Porro Christi auctoris Pipino Francorum Rex ut vix
Petri fideles ante a sumo Prouisus facti sunt obsequia
niti, direxit suos Missos ad Pipinum ut suum Longobardum
Regem propter pacem iudera, & propter presbitero sancta Dei Basilii
& Republica restituenda iura. Atq; tu & tercia uictoria
beatisimi Papa ad monasterium cum deprecatum est, & pro
licentia eum munita, vt tantummodo pacis prosequeretur
proprie. Sed ille peccato imminente obire de Italia, Althabum
eximus Francorum Rex tenens, quod auctoris ad Pipinum
quaquam ualere quoq; modo facerem maiore est, quoniam
contra eum decreuit facere motum. quam prosequatur
hoc eodem anno in fine Septembris octidat
Indictione, agemus de ea paulo inferius postquam
quas Stephani Papae cum Pipino hoc eodem anno re-
ptas dixerimus.

De his Ludgerus Episcopus Monasterij in epistola
quam scripsit ad Rixridum Episcopum Trecensium
haec habet: Idem Rex inter cetera exposita sancti sumo
si felicissimum vitam & morales. Sanctorum, de qua
peritus, cuius ope, vt vidimus haud proderet
holles vicerat, petens benignit ab eo, vt ad
Confessorum per ipsum adhiberet. Sanctum vero

Papa aliquoties quod sanctum Dionysium egyptiense, tam propter...

Contigit eodem quoque anno fieri translationem S. Gregorii Parisiensis Episcopi, de qua illa apud Aimoinum...

Quod rursum ad Sanctos pertinet, eodem anno ex hac vita transiit S. Hubertus Leodiensis Episcopus, cuius praedictum...

Haec de sancti Huberti transitu tempore posuimus, decepti cum alijs ex translatione hanc ambigua Actorum...

quo contigit, eius translatio posita fuisset, non hoc anno Huberti obitus, sed potius anno septingentesimo vicesimo...

Dum iam fore medium itineris spatium Francorum exercitus...

Tunc filio in omnipotentia Dei misericordia antefatus Pipinus Francorum rex iter suum profecturus est, praesentibus ante suum...

XIII.

XIV.

